

Sofie aan Tafel 2009

Een dag voor de Sofie aan Tafel-avond gaat mijn vrouw voor onze servieskast staan en mompelt: "Wat hebben wij toch veel ouwe meuk. Het lijkt wel een Koninginnedagkleedje". Even later liepen we door de Langestraat op zoek naar eenheid en orde in ons tafelgerei. Helaas, we kwamen niet verder dan acht nieuwe wijnglazen en vier pindabakjes.

Mijn vrouw en ik deden voor de derde keer mee aan Sofie aan Tafel. Dit jaar hadden we vijf personen uitgenodigd die we graag nader wilden leren kennen. Het werd wederom een groot succes. De Amersfoort 750-vlag flapperde feestelijk aan de gevel, de groene Sofiespeldjes werden in de rehers geprikt, we maakten een foto met de zelfontspanner waarbij het toestel vervaarlijk stond te wiebelen op de strijkplank en het gesprek sprong van de hak op de tak: over het stadsfeest, de cohesie in de stad, onze innemende burgemeester, het lege-nest-syndroom, handtascontroles in winkels, het kennen van beroemde mensen, lichamelijke ongemakken, de crisis en het eten. Één bijzonder gerecht wil ik vermelden: spruitjes.

spruitjes zijn onlosmakelijk verbonden met vieze geurtjes in galerijflats, maar als je deze ten onrechte geminachte groente even opbakt in olijfolie met cashewnoten en pijnboompitten, hm! Crème-fraîche en geraspte kaas erbij, wat kerrie, peper en zout, dan lik je je vingers erbij af.

Sofie aan Tafel is het allerattractiefste initiatief van Amersfoort 750 jaar. We hopen dat we na de stadsverjaardag gewoon door kunnen gaan met dit bijzondere project, zodat er een moment komt dat de hele stad bij elkaar aan tafel zit. Smikkelen in saamhorigheid.

Guido de Wijs